

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.6.2012
COM(2012) 358 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**Rapport for 2006-2010 om gennemførelse af ordningen for langsigtet national støtte til
landbrug i Finlands og Sveriges nordlige områder i henhold til Kommissionens
beslutning 2009/3067 og 2010/6050**

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Rapport for 2006-2010 om gennemførelse af ordningen for langsigtet national støtte til landbrug i Finlands og Sveriges nordlige områder i henhold til Kommissionens beslutning 2009/3067 og 2010/6050

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	INDLEDNING	3
2.	GENERELLE PRINCIPPER FOR NORDSTØTTEN	3
2.1.	Formålene med støtten	3
2.2.	Kommissionens tilladelser	3
2.3.	Regioner, der er omfattet af støtten.....	4
2.4.	Forbindelse til produktionen	4
3.	DEN SENESTE UDVIKLING I NORDSTØTTEN.....	5
3.1.	Evaluerings af støtten	5
3.2.	Reform af støtteordningerne	5
4.	NORDSTØTTE I FINLAND 2006-2010	6
4.1.	Givne tilladelser	6
4.2.	Ydet støtte	7
4.3.	Produktionsmængder i nordstøtteområdet	8
4.4.	Udvikling i landbrugsøkonomien i nordstøtteregeion.....	10
5.	Nordstøtte i Sverige 2006-2010	11
5.1.	Givne tilladelser	11
5.2.	Ydet støtte	11
5.3.	Produktionsmængder i støtteområdet.....	12
5.4.	Udvikling i landbrugsøkonomien i støtteregeion.....	13
6.	Konklusioner	13
6.1.	Finland.....	14
6.2.	Sverige.....	14

1. INDLEDNING

Kommissionen har i henhold til artikel 142 i akten vedrørende Republikken Østrigs, Kongeriget Sveriges og Republikken Finlands tiltrædelse af Den Europæiske Union¹ givet Finland og Sverige tilladelse til at yde langsigtet national støtte til opretholdelse af landbruget i de nordlige regioner. Denne støtte omtales som nordstøtten ("støtten").

Denne rapport forelægges Rådet i overensstemmelse med rapporteringskravet i tiltrædelsesaktens artikel 143, hvor det fastlægges, at Kommissionen hvert femte år skal forelægge Rådet en rapport om de givne tilladelser og resultaterne af støtten i henhold til disse tilladelser. Der er tidligere udarbejdet rapporter i 1996, 2002² og 2007³.

2. GENERELLE PRINCIPPER FOR NORDSTØTTEN

2.1. Formålene med støtten

Støtten ydes navnlig for at opretholde traditionel primær produktion og forarbejdning, som er særligt egnede under de klimatiske forhold i de pågældende områder, forbedre strukturerne for produktion, afsætning og forarbejdning af landbrugsprodukter, fremme afsætningen af de nævnte produkter og sikre beskyttelsen af miljøet og opretholdelse af naturværdierne.

2.2. Kommissionens tilladelser

Støtten er godkendt ved særskilte beslutninger fra Kommissionen for henholdsvis Finland og Sverige.

De grundlæggende betingelser er fastsat i tiltrædelsesaktens artikel 142: Den samlede støtte skal være tilstrækkelig til at opretholde landbrugsaktiviteterne i de nordlige områder, men må ikke føre til en forhøjelse af den samlede støtte, som blev konstateret i en referenceperiode forud for tiltrædelsen, som angivet i tilladelserne. Desuden må støtten ikke knyttes til senere produktion eller føre til en forøgelse af produktionen i forhold til referenceniveauet.

Den første beslutning vedrørende Finland blev vedtaget i 1995 (95/196/EF⁴), omarbejdet ved beslutning 2002/404/EF⁵ og ved beslutning K(2009)3067. Den maksimalt tilladte betaling er i øjeblikket 358 mio. EUR om året.

Den første beslutning vedrørende Sverige blev vedtaget i 1996 (96/228/EF⁶) og omarbejdet ved beslutning K(2010)6050. Den maksimalt tilladte betaling er 318,67 mio. SEK (ca. 35,41 mio. EUR: I denne rapport anvendes en valutakurs på 9,0 SEK/EUR).

¹ EFT C 241 af 29.8.1994.

² Finland KOM(2002)102 af 25.2.2002, Sverige KOM(2002)105 af 1.3.2002.

³ Finland KOM(2007)459 af 31.7.2007, Sverige KOM(2007)416 af 31.7.2007.

⁴ EFT L 126 af 9.6.1995, s. 35.

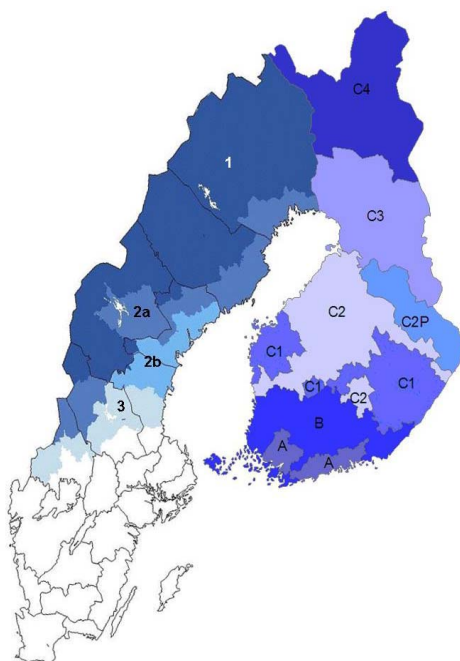
⁵ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 38.

⁶ EFT L 76 af 26.3.1996, s. 29.

2.3. Regioner, der er omfattet af støtten

De områder, som støtteordningen omfatter, er defineret i de respektive beslutninger og ligger nord for den 62. breddegrad og nogle tilstødende områder syd for denne breddegrad, hvor der gælder lignende klimatiske vilkår, som gør landbrugsaktiviteter særligt vanskelige. Følgende faktorer er taget i betragtning i fastlæggelsen af områderne: lav befolkningstæthed (højest 10 indbyggere/km²), det udnyttede landbrugsareals (ULA) andel af det samlede område (under 10 %) og andelen af det udnyttede landbrugsareal, der anvendes til markafgrøder til konsum som andel af ULA (til og med 20 %), og kommuner, der er omgivet af andre inden for de nævnte områder (uanset om de opfylder samme krav).

I Finland dækker det aktuelle støtteområde et ULA på 1 417 140 hektar (ha) (55,5 % af det samlede ULA), og i Sverige 335 676 ha (11 % af det samlede ULA⁷).

Figur 1: Finske (C1-C4) og svenske (1-3) støtteområder.

2.4. Forbindelse til produktionen

Støtten er begrænset til bestemte landbrugssektorer, som er fastlagt for hver enkelt medlemsstat i den respektive beslutning.

Støtten ydes på grundlag af produktionsenheder, enten storkreatur eller ha, bortset fra støtten til og transporten af mælk, hvor de leverede og transporterede mængder støttes. Den finske støtte til rensdyr er angivet pr. dyr.

Som nævnt ovenfor må støtten ikke knyttes til senere produktion eller føre til en forøgelse af produktionen i forhold til en referenceperiode. Referenceperioderne er fastlagt i de respektive beslutninger for hver enkelt medlemsstat pr. sektor. Referencemængden for mælkeproduktion i Finland er flere gange blevet tilpasset udviklingen i mælkesektoren relateret til den fælles landbrugspolitik. Revisionen af de finske og svenske støtteordninger i 2009-2010 fjernede imidlertid forbindelsen mellem de individuelle mælkekvoter under den fælles landbrugspolitik

⁷ Som følge af ændringer i definitionen af ULA er dette tal lavere end i den tidligere rapport.

og støttebetalingerne. I stedet blev der indført et forbud mod at udbetale en sådan støtte for den mængde mælk i regionen, der er underlagt overskudsafgift i henhold til mælkekvotesystemet.

3. DEN SENESTE UDVIKLING I NORDSTØTTEN

3.1. Evaluering af støtten

Efter mere end 10 år har Kommissionen iværksat en evaluering af støtteordningen, som blev afsluttet i 2007⁸. I evalueringen analyserede Kommissionen, i hvilken grad målene med ordningerne var blevet opfyldt, potentielle bivirkninger, om instrumenterne stadig var passende og berettigede, samt støttens effektivitet, virkning og relevans.

Resultaterne af evalueringen viser, at støtteordningerne:

- har bidraget til at opretholde landbrugsaktiviteterne, produktionen og arealanvendelsen i de pågældende områder
- stadig er nødvendige for at opfylde målene i artikel 142 om at opretholde landbrugsaktiviteterne i de pågældende områder og derfor stadig er relevante
- kunne reformeres (forenkles).

På grundlag af henstillingerne fra evalueringen og udviklingen i produktionen foreslog begge medlemsstater at revidere deres respektive ordninger.

3.2. Reform af støtteordningerne

Revisionen af beslutningerne havde til formål at forenkle ordningerne og tilpasse tilladelserne til tiltrædelsesaktens mål.

Hvad angår forenkling omgrupperede de omarbejdede versioner, der blev færdiggjort i 2009 og 2010, forskellige produktionssektorer og fastlagde maksimale gennemsnitlige støttesatser for hele det finske og hele det svenske støtteområde. Tidligere blev støtten i beslutningerne differentieret mellem regioner og pr. produktionsenhed. I denne forbindelse fik de nationale myndigheder mandat til at fastlægge specifikke vilkår og detaljerede kriterier på grundlag af omfanget af naturbetingede ulemper til differentiering af støttebeløbene. Begge lande har meddelt Kommissionen de objektive kriterier for graden af naturbetingede handicap.

Med hensyn til at tilpasse tilladelserne til målene i tiltrædelsesakten afslørede revisionen af produktionen og betalingstilladelserne, at produktionen i det finske støtteområde generelt var blevet opretholdt, selv om den til en vis grad var flyttet mod syd. I nogle sektorer, især svin og fjerkræ, var produktionen imidlertid øget betydeligt, til dels på grund af støtten. Dette sammenholdt med udviklingen i de andre betalinger til støtteområdet førte til en nedsættelse af den maksimale årlige betalingstilladelse til Finland fra 448,59 mio. EUR til 358 mio. EUR. Desuden blev støtten til svine- og fjerkræsektoren afkoblet fra produktionstypen.

⁸ http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/nordic/index_en.htm

Revisionen afslørede endvidere, at produktionsmængderne var faldet i det svenske støtteområde – navnlig i mælkesektoren, som er den sektor, der modtager mest støtte. Dette tydede på, at målet i artikel 142 om opretholdelse af landbrugsproduktionen ikke blev opfyldt. Derfor giver revisionen af beslutningen, som blev færdiggjort i 2010, efter forslag fra de svenske myndigheder mulighed for at koncentrere støtten på den resterende produktion for at stoppe denne nedgang.

4. NORDSTØTTE I FINLAND 2006-2010

4.1. Givne tilladelser

I starten af den femårige periode havde Finland i medfør af beslutning K(2002)0404 tilladelse til at udbetale årlig støtte på i alt 448,59 mio. EUR. Beslutningen angav tilladt støtte og produktionsfaktorer pr. delregion (ikke vist). Beslutning K(2009)3067 (ændret ved beslutning K(2009)9122) fandt anvendelse fra den 1. januar 2009 og gav støttetilladelse som vist i tabel 1. Bestemmelsen om mælk finder anvendelse fra den 1. april 2009, og bestemmelserne om drøvtyggere, gartneriprodukter, agerbrugsproduktion og anden støtte finder anvendelse fra den 1. januar 2010.

Tabel 1: Tilladt årlig støtte i henhold til beslutning K(2009)3067

	Maks. gennemsnitlig tilladt støtte/enhed	Enhed	Maks. tilladt støtte (mio. EUR)	Maks. antal støtteberettigede produktionsfaktorer
1. MÆLK	10,9	cent/kg	193,7	1 776 765 t ⁹
2. DRØVTYGGERE		€/storkreatur	73,7	
Køer	412			179 160 storkreaturer
Moderfår, hungeder	533			
Heste	277			
3. SVIN OG FJERKRÆ¹⁰	266	€/storkreatur	37,0	
4. GARTNERIPRODUKTER			25,4	
Drivhuse	11,3	€/m ²		202,9 ha
Oplagring af gartneriprodukter	18,5	€/m ³		
5. AGERBRUGSPRODUKTION		€/ha	58,3	
Generel hektarbaseret støtte	37			881 825 ha
Støtte til visse afgrøder ¹¹	145			62 475 ha
Støtte til unge landbrugere	36			
6. ANDRE TYPER STØTTE			14,9	
Rensdyr	36	€/dyr		171 100 dyr
Kompensation for skader forårsaget af rovdyr på rensdyr ¹²				
Transportstøtte for mælk og kød				
Beskyttelsestjenester i forbindelse med husdyr				
Oplagring af vilde bær, svampe	0,10-0,42	€/kg		

⁹ I produktionsåret.

¹⁰ Afkoblet støtte. Referencemængde ≤ 139 200 storkreaturer.

¹¹ Korn (bortset fra byg, hvede, blandingskorn), oliefrø, andre olieholdige afgrøder, protein- og fiberafgrøder. Sukkerroer, kartofler til stivelsesfremstilling, æbler i region C1, C2, C2 nord. Frilandsgrøntsager i region C1-C4.

¹² Maksimalt tilladt støtte 5 mio. EUR.

Anden støtte ¹³				
I alt			358	

4.2. Ydet støtte

Nordstøtte

I årene 2006-2009 blev der i alt udbetalt ca. 326 mio. EUR i årlig støtte (af 448,59 mio. EUR tilladt støtte), hvilket steg til 338 mio. EUR i 2010 (af 358 mio. EUR tilladt støtte) (tabel 2).

Tabel 2: Nordstøtte udbetalt i Finland (mio. EUR)

Støttet sektor	2006	2007	2008	2009	2010
Mælk	159	159	159	159	161
Drøvtyggere	65	66	66	68	71
Svin, fjerkræ	36	35	35	33	32
Gartneriprodukter	21	20	21	20	22
Agerbrugsproduktion	42	43	42	41	42
Anden støtte	3,5	3,7	4	4,2	11
I alt	326,7	326,6	326,5	325,8	338,1

Den årlige nordstøtte ydet i Finland overholdt dermed de maksimale støtteniveauer, der er fastsat i beslutningerne. Det bør bemærkes, at for de sektorer, hvor den samlede produktion oversteg det tilladte antal støtteberettigede produktionsfaktorer, blev støtten pr. produktionsfaktorenhed nedsat forholdsmæssigt for at overholde det økonomiske loft i beslutningen.

Samlet støtte i nordstøtteområdet

I støtteområderne i støtteordningen har landbruget også adgang til andre EU-finansierede instrumenter, f.eks. de to søjler under den fælles landbrugspolitik. Af foranstaltningerne under den anden søjle er støtten til ugunstigt stillede områder og miljøvenlige foranstaltninger af særlig betydning for landbrugssektoren i støtteområderne. Beslutning K(2000)0405¹⁴ fastsatte det maksimale loft for den samlede årlige støtte i støtteområdet til 1 118,9 mio. EUR (1993-niveau). Tabel 3 viser, at den støtte, der blev udbetalt i støtteområdet i årene 2006-2010, ifølge det anvendte retsgrundlag overholdt loftet i beslutningen.

Tabel 3: Sammendrag af den samlede årlige støtte udbetalt i Finland, inkl. EU-støtte (mio. EUR)

Udbetalt støttetyp	2006	2007	2008	2009	2010
Direkte støtte, fuldt EU-finansieret	350,3	278,9	281,3	283,8	278,5
Ugunstigt stillede områder, inkl. nationale tillæg	308,7	309,1	309,5	308,9	308,1
Støtte til miljøvenlige foranstaltninger	164,9	153,5	162,7	164,6	167,1
Nordstøtte ¹⁵	326,7	326,6	326,5	325,8	338,1
I alt	1 150,6¹⁶	1 068,1	1 080,6	1 083,1	1 092,6

¹³ Skoltsamerne, naturaløkonomi, rensdyrpræd.

¹⁴ EFT L 154 af 27.6.2000, s.23

¹⁵ Referenceniveau 448,59 mio. EUR frem til 2008, 358 mio. EUR fra 1. januar 2009.

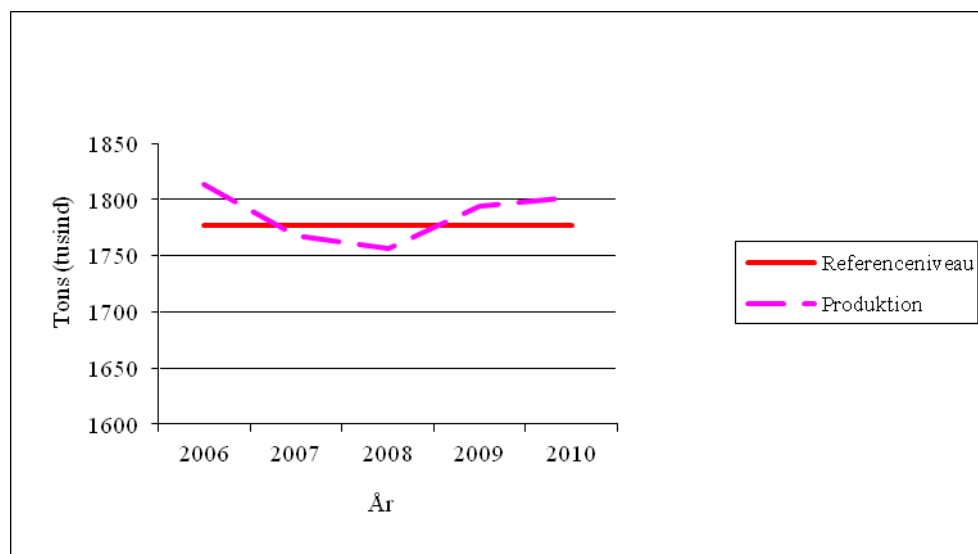
¹⁶ I kalenderåret 2006 blev der udbetalt direkte støtte for årene 2005 og 2006.

4.3. Produktionsmængder i nordstøtteområdet

Mælkesektoren

Næsten 80 % af den finske mælk produceres i støtteområdet. Denne andel har været ret stabil gennem de sidste fem år med en mindre overordnet stigning hen mod slutningen af perioden. Produktionen er imidlertid koncentreret i C2-området.

I den femårige periode var mælkeproduktionen højest i produktionsåret 2006/2007 og lavest i 2008/2009 (1 813 og 1 756 tusind tons). Produktionen oversteg det fastsatte referenceniveau i tre produktionsår, nemlig 2006/2007, 2009/2010 og 2010/2011. Overskuddet i 2010/2011 var i størrelsesordenen 1,5 %.

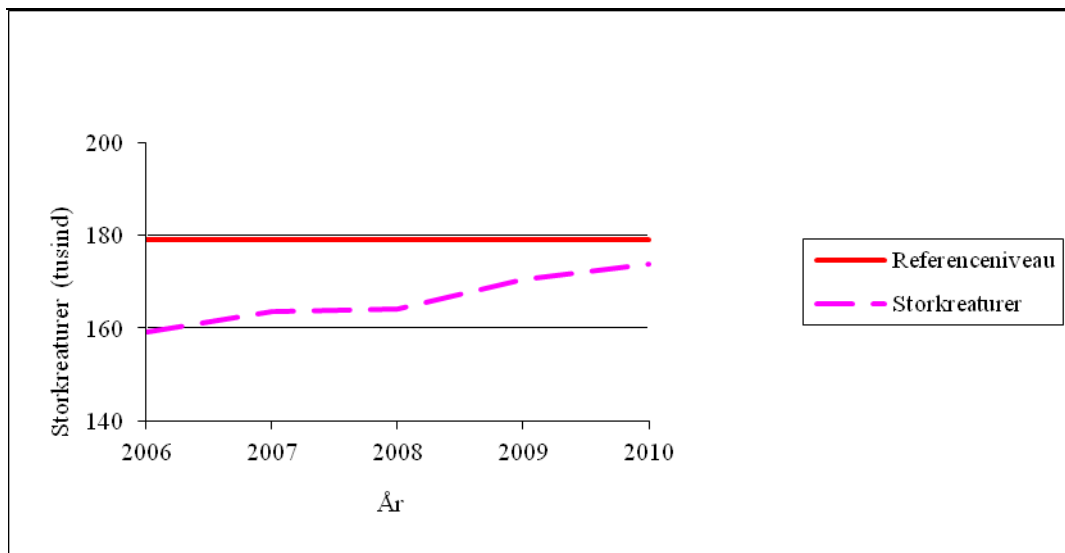

Figur 2: Udvikling i mælkeproduktionen i produktionsårene 2006/2007-2010/2011 i det finske nordstøtteområde

Drøvtyggere

Den reviderede beslutning fra 2009, som gav tilladelse til støtten, grupperede produktionsfaktorerne for køer, moderfår, hungeder og heste. I denne gruppe var der en stigende tendens i produktionen af køer, mens produktionen af moderfår, hungeder og heste faldt en smule.

Oksekødsproduktionen i støtteregeionen svingede i den femårige periode. I 2010 var niveauet omkring 2 % lavere end 2006-niveauet, hvorimod det faldt med 8,8 % i resten af Finland. Antallet af ammekøer steg i hele Finland, mens den største stigning var i region C med 55 %. Andre drøvtyggere har været relativt stabile i perioden 2006-2010. Den samlede drøvtyggerproduktion lå på 173 774 storkreaturer i 2010, dvs. stadig 3 % lavere end det højest tilladte niveau for støttet produktion.

Figur 3: Udvikling i drøvtyggerproduktionen i 2006-2010 i det finske nordstøtteområde

Svin og fjerkræ

Svine- og fjerkræproduktionen var allerede steget betydeligt før denne femårige periode og oversteg i flere år referenceniveauet med 50-70 %. Svinekødsproduktionen er koncentreret i kornproducerende områder i de sydligste støttedelregioner. I 2006 var svineproduktionen 90,9 mio. kg, og den steg fortsat i de efterfølgende år og nåede op på 93,6 mio. kg i 2010. Fjerkræproduktionen er også koncentreret i de sydligste støtteområder. Produktionen er vokset næsten konstant, fra 34,6 til 40,4 mio. kg fra 2006 til 2010. Støtten til denne gruppe blev afkoblet fra produktionen fra 2009, og støtteniveauet blev fastfrosset på 2007-niveau. Desuden fastlægger beslutningen en øvre produktionsgrænse for de bedrifter, der modtager afkoblet støtte på 2007-niveau (139 200 storkreaturer). I 2010 var produktionen 135 066 storkreaturer, svarende til 97 % af det faste 2007-niveau.

Gartneriprodukter

Gartneriprodukter er en lille nicheproduktion i Finland med et begrænset antal drivhusvirksomheder. Den modtager ca. 6 % af støtten, og 72 % af produktionen finder sted i region C1. Den årlige produktion af gartneriprodukter varierede mellem 207 og 211 ha i den femårige periode og oversteg dermed referenceniveauet på 203 ha en smule (med maks. 8 ha eller 4 % af referenceniveauet).

Agerbrugsproduktion

Nordstøtte til agerbrugsproduktion omfatter "generel hektarbaseret støtte", "støtte til unge landbrugere" og "støtte til visse afgrøder", som defineret i beslutningen. Hvad angår "generel hektarbaseret støtte", har det støttede ULA i støtteregeionen været meget stabilt i denne femårige periode (630 000-650 000 ha), selv om der er sket en betydelig reduktion i ULA i forhold til referenceniveauet før tiltrædelsen (30 %). For "støtte til unge landbrugere" er der ikke i beslutningen fastsat noget maksimalt niveau for støtteberettigede produktionsfaktorer, og der kan ikke foretages nogen sammenligning. Med hensyn til "støtte til visse afgrøder" oversteg det dækkede område det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer i 2010 med 60 %. Denne høje produktion for "visse afgrøder" skyldtes en ændring i markedssituationen, hvilket førte til større interesse for oliefrøproduktionen i 2010. Hvede udgør 35-45 % af produktionsområdet og var stabil i løbet af denne femårige periode.

Anden støtte

Rensdyrproduktionen var relativt stabil og svingede fra 151 589 til 154 971 dyr i den femårige periode, hvilket er 10 % mindre end det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer, der er fastsat i beslutningen. Den resterende del af de andre støtteområder er ikke direkte knyttet til produktion.

Konklusioner vedrørende produktionsmængder

Den samlede produktion i de støttede sektorer steg i støtteområdet i løbet af denne femårige periode og oversteg det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer for mælk, gartneriprodukter og "visse afgrøder". Denne produktionsoverskridelse var beskeden for mælk og gartneriprodukter (1-4 % i perioden), men stor for "visse afgrøder" i 2010 (60 %). Den rapporterede produktionsstigning kan ikke udelukkende henregnes til støtten, idet støtteniveauerne pr. enhed blev reduceret forholdsmæssigt i de sektorer, hvor det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer blev overskredet.

4.4. Udvikling i landbrugsøkonomien i nordstøtteregeion

Der var 62 300 bedrifter i Finland i 2010, hvoraf 58 % var i støtteområdet. Dette var 9 % mindre end i 2006, både nationalt og i støtteområdet. ULA var det samme, mens antallet af ha/bedrift steg, hvilket vidnede om en strukturel tilpasning. De mindste bedrifter findes i den nordligste støtteregeion. Produktionen er blevet opretholdt, selv om det synes at være en større udfordring i de nordligste områder, på trods af den højere støtte til både kvæg- og planteproduktion.

Støtten er vigtig for at oparbejde indkomst fra bedriften i regionen, idet næsten to tredjedele af landbrugernes indkomst stammer derfra. Støttebeløbene pr. bedrift er steget, navnlig for kvægproduktion. Hovedårsagen til dette er den strukturelle udvikling. Kvægproduktionen steg i norden og udgjorde mere end 80 % af salgsindtægterne i landbruget.

Forholdet mellem nordstøtte og landbrugets nettoværditilvækst svingede mellem 0,41 og 0,52 for perioden 2006-2010. Landbrugets nettoværditilvækst pr. årsarbejdsenhed i regionen steg næsten 15 % fra 2006 til 2007, men faldt igen efter 2008 og nåede i 2010 et niveau, der var 3 % højere end i starten af perioden.

I visse dele af støtteregeion har affolkningen været mere end 4 % i den pågældende periode, og 76 % af kommunerne har oplevet et fald i befolkningen sammenlignet med 44 % i det sydlige Finland. Andelen af arbejdspladser i landbruget i norden er mere end tre gange højere end i syden og er faldet mindre. Generelt er beskæftigelsen ændret i positiv retning, men de nye arbejdspladser befinder sig i de største byer og ikke i de mere landbrugsprægede områder.

Opretholdelsen af landbrugsproduktionen i støtteområdet har fastholdt mange miljøtjenester og det åbne landbrugslandskab, hvilket er en mangel i regionen. Landbrugerne vurderer, at den største ændring i deres aktiviteter i de senere år har været skiftet til mere miljøvenlige metoder. Der er i den nordiske region et lidt større fokus på foranstaltninger rettet mod pesticider og luftbårne emissioner end i resten af Finland, og i den nordligste region er der stort fokus på diversitet og landskabsbeskyttelse.

5. NORDSTØTTE I SVERIGE 2006-2010

5.1. Givne tilladelser

I begyndelsen af den femårige periode fik Sverige i henhold til beslutning 96/228/EF (med senere ændringer) tilladelse til at betale 318,67 mio. SEK om året (35,41 mio. EUR). Beslutningen angav tilladt støtte og støtteberettigede produktionsfaktorer pr. delregion (ikke vist). Fra 1. juli 2010 har Sverige i henhold til beslutning K(2010)6050 tilladelse til at udbetale den støtte, der er vist i tabel 4 nedenfor.

Tabel 4: Tilladt støtte pr. år i henhold til beslutning K(2010)6050

	Maks. gennemsnitlig støtte/enhed ¹⁷	Enhed	National støtte ¹⁸ mio. SEK/år	Maks. støtteberettigede produktionsfaktorer
1. Mælkesektoren			295,67	450 000 t
– Komælk	0,73	SEK/kg		
– Geder ¹⁹	500	SEK/dyr		
– Transportstøtte for komælk	0,039	SEK/kg		
2. Svin, fjerkræ ²⁰	1 350	SEK/storkreatur	20,97	16 532 storkreaturer
3. Bærfrugt, grøntsager	2 800	SEK/ha	2,03	750 ha

5.2. Ydet støtte

Nordstøtte

De samlede udbetalte støttebeløb varierede mellem 263,29-289,89 mio. SEK (29,25-32,21 mio. EUR) i perioden (tabel 5). Den ydede støtte nåede sit laveste niveau i 2009, men steg i 2010 efter revisionen af støtteordningen.

Tabel 5: Nordstøtte efter sektor, mio. SEK

Støttet sektor	2006	2007	2008	2009	2010
Mælk	274,22	257,46	249,66	248,27	264,36
Svin, fjerkræ	14,51	14,09	12,75	13,97	14,70
Bærfrugt, grøntsager	1,16	1,12	1,14	1,05	1,04
I alt	289,89	272,67	263,55	263,29	280,10

Den årlige støtte, der er ydet i Sverige, har dermed altid overholdt støtteloftet i beslutningerne.

Samlet støtte i nordstøtteområdet

I støtteområderne i støtteordningen har landbruget også adgang til andre EU-finansierede instrumenter, f.eks. de to søjler under den fælles landbrugspolitik (tabel 6). Af foranstaltningerne under den anden søjle er støtten til ugunstigt stillede områder og miljøvenlige foranstaltninger af særlig betydning. Der er ikke fastsat noget loft for den

¹⁷ Støtte/enhed kan differentieres efter region inden for det maksimale gennemsnit.

¹⁸ Maks. tilladt støtte: 318,67 mio. SEK

¹⁹ Geder til mælkeproduktion (~ 800 kg mælk/ged/år)

²⁰ 1 æglægger = 0,01, so = 0,33, 1 slagtesvin = 0,10 storkreaturer

samlede støtte til støtteregeionen i beslutning K(2010)6050. Der er udført efterfølgende opfølgninger af niveauet af EU-støtte siden 2003.

Tabel 6: Sammendrag af den ydede støtte i Sverige, inkl. EU-støtte, mio. SEK

Støttetype	2006	2007	2008	2009	2010
Godtgørelse (ugunstigt stillede områder)	299	314	309	302	313
Primær støtte til miljøvenlige foranstaltninger (åbent og varieret landbrugslandskab/sædskiftegræsmarksdrift)	270	282	278	276	298
Nordstøtte ²¹	290	273	264	263	280
I alt	860	869	850	841	891

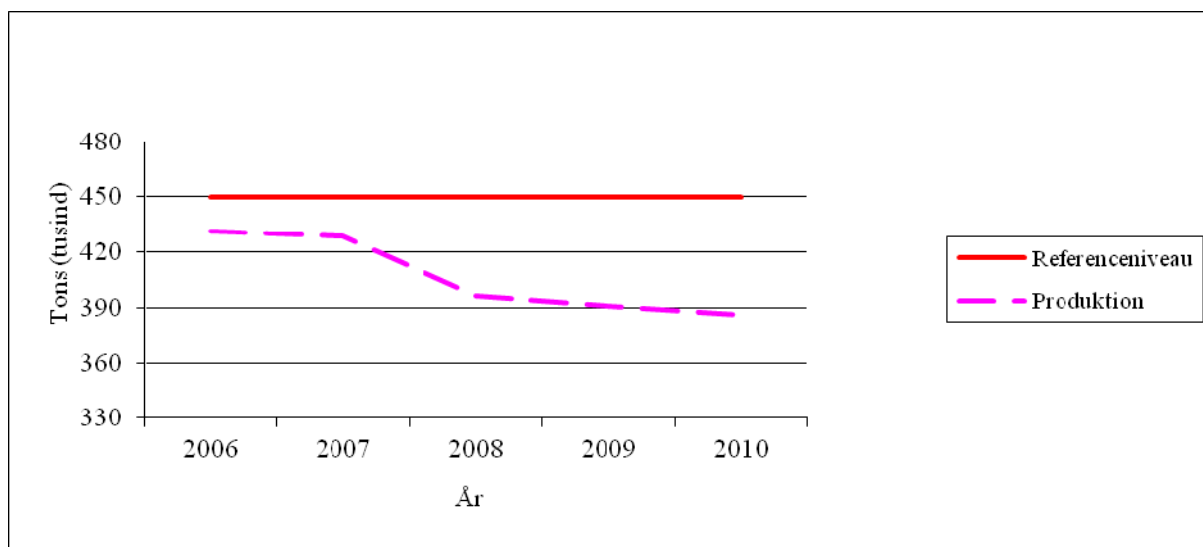
Den samlede kombinerede støtte varierer fra år til år, men følger ikke nogen konsekvent tendens og er forblevet på samme niveau siden 1997.

5.3. Produktionsmængder i støtteområdet

Mælkesektoren

Nedgangen i mælkeproduktionen i støtteregeionen i perioden lå på 11 % (figur 4) i forhold til 8 % for landet som helhed. Den mest markante nedgang var i det sydlige støtteområde med 20 %. Produktionen er stadig nedadgående, og det er for tidligt at drage nogen konklusion med hensyn til, om den ændrede støttetilladelse vil få en virkning.

De indsamlede data om støtte ydet til transport af mælk fra bedrifterne til det første opsamlingspunkt er ikke nøjagtige nok til at blive rapporteret.

Figur 4: Mælkeproduktion (inkl. gedemælk) med støtte i perioden 2006-2010 i det svenske støtteområde. Referenceniveauet er det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer i henhold til beslutning K(2010)6050

Svin og fjerkræ

Produktionen er rimelig stabil, men langt under det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer på 16 532 storkreaturer og også lavere end den foregående femårige periode, hvor produktionen var på omkring 13 500 storkreaturer. Antallet af storkreaturer, der

²¹ Referenceniveau: 318,67 mio. SEK

modtager støtte i svine- og fjerkræsektoren, var tæt på 11 500, eller omkring 70 % af maksimum.

Bærfrugt og grøntsager

Det støttede antal hektarer for produktionen af bærfrugt og grøntsager faldt fra 414 til 376 ha i perioden. Produktionen har i de seneste 10 år svinget omkring dette niveau og udgør kun cirka halvdelen af det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer.

Konklusioner vedrørende produktionsmængder

Med hensyn til mælk er produktionsmængderne faldet i løbet af den femårige periode. De andre to sektorer har været ret stabile, selv om produktionen varierer fra år til år. Alle sektorer ligger langt under det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer.

5.4. Udvikling i landbrugsøkonomien i støttereionen

Det svenske støtteområde har en lav befolkningstæthed, et begrænset potentiale for økonomisk udvikling og dårlige vilkår for landbruget. Bedriftsstrukturen er karakteriseret ved mindre, mere spredte og uregelmæssige marker, end det ellers er tilfældet i resten Sverige. Dette øger omkostningerne, også til transport inden for bedrifterne pga. afstanden mellem markerne.

Den samlede landbrugsproduktion faldt med 10 % i løbet af den femårige periode. Det vigtigste landbrugsprodukt i området er mælk, og antallet af producenter faldt fra 1 523 til 1 056 og er dermed blevet mere end halveret siden 2001. Støtteområdets andel af mælkeproducenter i Sverige har ligget omkring 19 %, mens andelen af produktionen var 14 %, hvilket afspejles i det gennemsnitlige antal køer pr. bedrift: 45,2 i forhold til 62,4 i landet som helhed i 2009. Mælkeproducenternes indkomst fra bedriften er faldet betydeligt.

Slagtesvinproduktionen faldt i perioden til 67 producenter i 2010, hvorefter der kun er få tilbage i støtteområde 1. Antallet af bedrifter, der modtager støtte til søer, faldt fra 74 til 60, selv om antallet af søer steg med 20 %, hvilket vidnede om en strukturel tilpasning.

I støtteområdet, som er domineret af skove, bidrager jorden i landbrugsproduktionen til at holde landskabet åbent, hvilket fremmer biodiversiteten og omgivelserne. Det jordareal, der bruges til sædskiftegræsmarksdrift, faldt imidlertid med 12 % i den femårige periode, mens græsarealer faldt med 40 %. Landbrugsmetoderne i støtteområdet er kendetegnet ved mindre intensiv produktion, idet den vigtigste driftsform er græsarealer og enge. Disse kræver normalt et lavt forbrug af pesticider og gødning. Derfor er indvirkningen på miljøet mindre end for landbrugsaktiviteter i andre dele af landet.

I perioden 2000-2009 var befolkningsudviklingen mindre i støttereionen end i resten af landet med et fald på 5,5 % i de mest landbrugsprægede områder. Antallet af beskæftigede i landbruget faldt med 15,2 % i støtteområdet fra 2000 til 2008, mens beskæftigelsen steg i skovbrugssektoren.

6. KONKLUSIONER

I denne rapport redegøres der for de nordstøttetilladelser, der er indrømmet til Finland og Sverige i perioden 2006-2010, og de opnåede resultater. Rapporten er udarbejdet på grundlag

af data, som medlemsstaternes myndigheder har indsendt i overensstemmelse med tiltrædelsesaktens artikel 143, stk. 2.

6.1. Finland

Med hensyn til gennemførelsen af den finske nordstøtteordning bemærker Kommissionen følgende:

1. *Overholdelse af den maksimale støtte i henhold til Kommissionens tilladelser:* De samlede udbetalte støttebeløb og den samlede støtte i nordstøtteområdet i perioden 2006-2010 overskred ikke den maksimalt tilladte støtte og de referenceniveauer, der er fastsat i Kommissionens respektive beslutninger K(2009)3067 og 2002/404/EF.
2. *Overholdelse af det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer:* Den samlede produktion i støtteområdet overskred det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer for mælk, gartneriprodukter og "visse afgrøder". For at undgå at overskride det respektive samlede antal tilladte betalinger reducerede Finland betalingen pr. produktionsfaktorenhed forholdsmæssigt. Dette system sikrede, at landets forpligtelse vedrørende det maksimale samlede udbetalte støttebeløb altid blev opfyldt, men forhindrede ikke, at støtten blev udvidet til al produktion, selv om støtten var på et lavere niveau.
3. *Opfyldelse af målene med støtteordningen:* Generelt har nordstøtten i Finland bidraget til at opretholde produktionsniveauet i området. Den samlede produktion steg i nogle af de støttede sektorer, og der skete et skift i sydgående retning i nordstøtteområdet, hvorfor gennemførelsen af ordningen og de kriterier, der anvendes til at differentiere støtten, bør følges tæt.

6.2. Sverige

Med hensyn til gennemførelsen af den svenske nordstøtteordning bemærker Kommissionen følgende:

1. *Overholdelse af den maksimale støtte i henhold til Kommissionens tilladelser:* Det samlede nordstøttebeløb udbetalt i perioden 2006-2010 har ikke overskredet loftet for maksimalt tilladt støtte i henhold til Kommissionens beslutning 96/228/EF og K(2010)6050.
2. *Overholdelse af det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer:* Det maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer, der modtog støtte, blev generelt overholdt i alle de sektorer, der modtager nordstøtte.
3. *Opfyldelse af målene med støtteordningen:* Den støtte, der er udbetalt i Sverige, har ikke opretholdt produktionsniveauet. Den reviderede beslutning K(2010)6050 kunne bidrage til at vende dette billede, men det er for tidligt at vurdere virkningerne.

For begge lande bidrager opretholdelsen af landbrugsproduktionen til at bevare et åbent, velforvaltet landbrugslandskab i nordstøtteområdet, som er domineret af skove. At holde landskabet åbent er godt for biodiversiteten og landskabets generelle udtryk. Ud fra de oplysninger, som de nationale myndigheder har fremsendt, finder Kommissionen, at myndighederne generelt har anvendt beslutning 2002/404/EF og beslutning K(2009)3067 for

Finland og beslutning 96/228/EF og K(2010)6050 for Sverige om støtte til de nordlige regioner på en tilfredsstillende måde.